

[Torben Lund]

parallel til reglen i tinglysningslovens § 40, stk. 3, som vi kender vedrørende de traditionelle pantebreve.

For det andet fastsætter lovforslaget retsforholdet mellem panthaverne i en fast ejendom, når der sker ombytning med et indeksslån inde i prioritetsordenen uden samtykke fra efterstående panthaver. Det er en regel, som ikke vil have betydning på realkreditens område, idet vi dér allerede har fastslået, at en indplacering med et indeksslån i prioritetsordenen altid vil kræve samtykke fra efterfølgende panthaver.

Det sidste, lovforslaget indebærer, er en præcisering af, at de sædvanlige rykningsklausuler vedrørende såvel offentlige som private lån ikke omfatter rykning for indekspantebreve, medmindre der udtrykkelig samtykkes fra panthaverens side.

Der er således alene tale om nogle tekniske tilpasninger og nogle reguleringer af forholdet mellem indekspanthaver og efterstående panthaver, og jeg går derfor ud fra, at forslaget meget hurtigt kan gennemarbejdes i retsudvalget, og at det vil finde bred tilslutning her i tinget også fra partier, som er modstandere af den finansieringsreform, som vi vedtog i sidste uge. Nu er indeksslåneene jo vedtaget, og jeg går derfor ud fra, at de praktiske tilpasninger til indeksslån kan ske ved en hurtig behandling i retsudvalget.

Vi kan fra vor side tilsiqe, at vi vil medvirke til en meget hurtig udvalgsbehandling, sådan at loven kan træde i kraft pr. 1. april 1982.

Hagen Hagensen (KF):

Det kan vel nok kaldes for en følgelovgivning til den lov, vi for kort tid siden fik om indeksobligationer, om en indeksslåneordning, men samtidig kan det jo siges, at dette lovforslag er et nødvendigt grundlag for, at indeksslåneordningen overhovedet kan komme i brug.

Gid det var så vel, som hr. Torben Lund sagde, nemlig at det var så overskueligt og nemt at klare disse ting. Hr. Torben Lund er en så meget yngre jurist, end jeg er, at han kan huske de kvaler, der er forbundet med forståelsen af netop den bestemmelse i tinglysningsloven, som nu skal til at laves om. Vi havde for et stykke tid siden her i tinget problemer i forbindelse med tinglysningslovens

§ 38, og når vi nu når til § 40, stk. 3, ved vi, hvilke vanskeligheder det volder dem, der endnu ikke har opnået den grad, som hr. Torben Lund og jeg har, som derfor kan sige, at nu har vi lov til at glemme de ting igen og spørge andre om dem.

Der er netop grund til, at vi skal spørge andre om, hvordan dette kommer til at virke. Det er svært stof. Og jeg har navnlig fæstet mig ved høringssvarene og ikke så meget ved selve lovteksten, og hvad der står i de meget fyldige bemærkninger, der er dertil, for dem må vi bede om simpelt hen at få oversat, så vi alle sammen forstår, hvad det er, vi går ind til her.

Jeg har fæstet mig ved høringssvarene, navnlig et par af dem, hvor Husmandsforeningerne siger, at det, man nu er ved at komme ind på her, yderligere vil hindre en umiddelbar forståelse af tinglysningsrettighederne og deres funktioner.

Jeg vil endvidere nævne en anden ting, nemlig at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd siger, at de er betænkelige ved, at man tilsidesætte indeksregulering i forbindelse med tvangsauktioner, et forhold, som vi nødvendigvis må gennemgå nøje.

Jeg vil også opholde mig ved, at Nationalbanken siger, at indeksslån er vanskelige at gennemskue for parterne, og at tinglysningsloven bærer præg af at være konciperet i en tid med stabile priser og lav rente, og at dens system kun vanskeligt lader sig forene med indeksslån.

Det er i øvrigt pengeinstitutterne, der går stærkest ind på en drøftelse af disse enkelte bestemmelser, og jeg forstår dem meget godt. For realkreditinstitutterne siger jo for deres vedkommende, at alt skal være i orden, før de udbtaler en eneste krone, og et af dem siger videre: hvis der ikke er meddelt de fornødne retsanmærkninger, regner vi med, at statskassen dækker, som man jo plejer at gøre, når der sker fejl ved tinglysningen.

Det er noget, der er meget væsentligt, for hvis denne indeksobligationslåneordning skal i gang og få virkning, er det først fornødne, at pengeinstitutterne fuldt ud kan overskue forholdene, for ellers lover jeg for, at ikke ét eneste byggelån vil komme i stand, når man ikke ved, om man kan dækkes ind bagefter, og det er jo det, det hele drejer sig om.

Derfor er det nødvendigt, at vi nøje gennemgår alle disse ting, der, som hr. Torben